

Pamětník Jaromír Vyskočil (životopis)

Víte, co se stalo v roce 1939? Ne, nemyslím to, že byla mobilizace, ale to, že se 28. února narodil náš pamětník Jaromír Vyskočil. Narodil se ve Stíčanech, Marii a Josefovi Vyskočilovým, jako druhé a prostřední dítě. Strýc byl pokřtěn v evangelickém kostele a víra v Boha ho provází celým jeho životem.

Strýc si z válečných dob moc nepamatuje, vzpomíná ale, jak vojáci chodili do lesa ve Dvakačovicích na stráž střílet. Pamatuje si bombardování Pardubic, v létě 1944. Jak tehdy sledoval ta malá stříbrná letadélka létající vysoko v mracích.

Když nastoupil do školy 1. září 1944, získal svou první vzpomínku na německé vojáky. Tehdy mu bylo pět let. Viděl je spát v jedné ze tříd. Už od první třídy se musel učit německy, což odmítal, a protože byl velmi tvrdohlavý, nechtěl německy odpovídat. Pamatuje si, jak učitelka poslala pro jeho bratra, ať mu rodiče doma domluví.

V rodině i ve škole byl Jaromír Vyskočil veden k úctě k prezidentu Masarykovi. V roce 1951 nebo 1952, kdy už byl Masaryk označen za zrádce národa, spolu s partou kamarádů napsali na tabuli v den jeho narozenin: „Na sedmý březen zazní všem: TGM!“ Celá třída pak musela psát slohovou práci o Tomáši Garrigueovi Masarykovi, ale tak, jak jim vysvětlila soudružka učitelka v občanské výchově.

Život celé rodiny ovlivnil Jaromírův tatínek Josef Vyskočil, který se za války zapojil do protinacistického odboje a vedl své děti k odvaze, hrdosti a lásce k vlasti. Protože byl majitelem statku a zapojil se i do třetího odboje, který byl protistátní, byl tajnou státní bezpečností zatčen, mučen a mnoho let vězněn až do amnestie v roce 1960. Jaromírovi bylo v době jeho zatčení asi 11 let. V roce 1952 se celá rodina musela vystěhovat ze statku do nájmu v malé vesnici Přestavlky. Tam jejich maminka, v té době už po operaci rakoviny, chodila pomáhat soukromým zemědělcům, kteří se v této obci udrželi do roku 1957, kdy i zde bylo založeno JZD. V roce 1958 maminka zemřela a tatínkovi nebylo dovoleno přijet z vězení na její pohřeb. Tři bratři zůstali sami. Strýc neměl nikdy možnost studovat na střední škole, šestkrát ho vyloučili kvůli jeho nevyhovujícímu původu.

V roce 1965 bylo Vyskočilovým umožněno přestěhovat se do výměnku jejich bývalého statku, za jeho část ale museli přesto státu zaplatit. Zbytek statku a část polí získali bratři Vyskočilovi po sametové revoluci. Statek byl téměř zničený, museli ho tedy z vlastních peněz postupně opravit. Jaromír Vyskočil se svou manželkou Janou v něm stále žijí a s pomocí svého syna se starají o pole a hospodářství.

Životopis vypracovali žáci ZŠ Mozartova

Vraj Adam, Konrádová Adéla, Nádvorník Ondřej, Vyroubal Radek, Vrajová Jana